

Lumina Săptămânală

Foale săptămânală pentru popor

(Of.)

Sibiu

PREȚUL ABONAMENTULUI:

pe un an	Lei 55-
pe o jumătate de an	30-
pentru străinătate	100-
pentru America pe un an	dolari 2-

Un număr 1 Leu.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor: Preotul Iosif Trifa.

ANUNȚURI

se primesc la administrația din strada Mitropoliei 45

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un sir mărunt 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

SATUL.

Intr-un sat am fost mai zilele trecute și cu acest prilej am căutat să afli și frământările oamenilor de acolo. De sfârșit din casa țării, oamenii nu știau nimic. Deocamdată dorința lor cea dintâi și cea mai mare era: «dă Doamne vreme bună să putem lucra și să avem roadă». Oamenii își aduceau aminte și de alegerile trecute și mai ales de făgăduielile celui ales, dar dela alegeri nimeni nu l-a mai văzut pe cel ales (de nu se va ivi în grabă, și primejdile să-i uite oamenii și numele).

Am cercat să afli mai departe ce fel de plângeri sunt în sat. Oamenii mi-au spus o grămadă, din cari amintesc și aici două:

Unul îmi arată că gara (stația) îl la depărtare de numai 100 pași de sat, dar posta lor se trimite într-alt sat la o depărtare de 8–10 metri și toate rugările oamenilor să îndrepteze acest râu sunt zadarnice.

Alta: oamenii arătau moșia unui grof, lipită de satul lor și casele lor. Grofu de ani de zile e dus dintre ei și oamenii de ani de zile tot aşteaptă legea dreptății să le împartă moșia pe care ei au muncit-o din moși, strămoși. Dar acum nădejdile oamenilor și mai mult s-au depărtat căci «groful a murit, iar grofoaică s'a dat cu dragoste pe lângă dracu și dracu nu se îndură de măsa și măsa de tatăs-o și pe urmă dragostea s'a sparge în capu nost să rămânem fără pământ»... ziceau oamenii.

Iată numai două din cele multe pe care le-am auzit într-un sat mic. Și sunt pline satele noastre cu astfel de felurite plângeri. Conducătorii noștri ar trebui să se întoarcă cu mai multă grije spre sate căci satul este temelia statului. Când în fiecare sat este dreptate și mulțumire atunci și statul e aşezat pe temelia cea bună. Politica cea mai bună a conducătorilor noștri ar fi să lasă certele și să se pogoare în mijlocul satelor și în năcăzurile satelor.

Istoriile ne spun că în vremile cele vechi, craii, miniștrii și alți învățați și iubitori de popor, se coborau între oameni îmbrăcați în haine schimbante ca să poată afla păsurile lor. Acum acest lucru poate că nu se mai poate face, dar poporul aşteaptă o coborâre mai deasă și mai înțeleghetoare în mijlocul lui căci păsurile și frământările aderă ale poporului nu se pot cunoaște numai din rapoarte, nici din fuga automobilului, nici din coborâre pe sate cu banchete și vorbe umflate, ci numai din o coborâre cât mai deasă în lipsurile și frământările oamenilor.

P. Trifa.

După Ocoliș — Fărcașa.

— Întoarceri la ortodoxie. —

Dacă suntem cu credință Dumnezeu să dar și binecuvântare. Noi am socotit că vreme este să aruncăm sămânța cea bună de îndată ce s'a făcut primăvara în viața neamului nostru și am început vestirea întoarcerii fraților nostri la sănul bisericii strămoșești. Știam că sămânța cuvântului nostru nu va cădea pe peatră, nici între spinii, ci pe pământ bun. Și avem deja bucuria de a o vedea încolțând. N'au lipsit incercările de a dripi în picioare, sămânța aruncată de noi cu dragoste și bună credință, ca să-i peardă puterea și vlagă. Dar prăznul Invierii Domnului ne-a dovedit iarăș că adevărul nu poate fi biruit de nedrepitate nici lumina nu poate fi cuprinsă de întuneric.

Dacă strădaniile căpetenilor bisericii unite vor izbuti să impiedece încă invierea sufletului creștin și ortodox al poporului, peste care, zic el, că sunt stăpâni, așa cum împiedică un frig și viscol venit târziu spre primăvară, ca să nu poată înverzi de vreme câmpurile și să nu poată înflori pomii, asta poate întârzia ceva înnoirea firii, dar nu-i poate împiedeca însă inviera. Căldura soarelui și puterea ascunsă în pământ răsbește totuși.

Așa îmi pare că se petrece lucru și cu înnoirea sufletească a fraților nostri uniți, înțelegem poporul, care, el este temelia.

Ca și frigul și zăpada din preajma Paștilor, care a făcut să stea pe loc firea, așa au oprit nișel, cu asprimea legii, căpetenile bisericii unite, pornirea de înnoire religioasă a Ocolișenilor.

Uite că, în aceași vreme, însă în altă parte se desprințăvărează deabinelea. La Fărcașa

au pornit oamenii mai cu domoul și mai bine gătiți. Au făcut trecere în regu'ă, cu înștiințări de două ori la preotul unit, și apoi peste 40 capi de familie au cerut și au fost primiți în sănul bisericii strămoșești. Ceilalți au așteptat să treacă postal. Dar sunt gata și ei aproape 200 de familii. Și nu vreau nici biserica, că e veche. Ci vor să-și zidească alta nouă, să aibă și haină nouă de sărbătoare, că și zic: mare sărbătoare este în sufletele noastre, când iarăș ne putem îmbrățișa și putem zice unul altuia «fraților».

Și veștile ce ne vin din acele părți de miază-noapte ale Ardealului sunt tot mai îmbucurătoare. Tărani buni și cinstiți prind a înțelege că e mai mare rătăcirea, ca cea din trecut, să stea despărțiti de frații lor și atunci, când altă piedecă la întoarcere nu mai e decât doară făgăduielile și momelile, cu care papa dela Roma mai trine pe căpeteniile bisericești și pe cel din jurul lor.

Oameni buni, din Ocoliș și Fărcașa și din tot jurul, unde a prins a încolții sămânța evangheliei de a vă întoarce la sănul bisericei celei adevărate, ridicăți-vă ochii sufletului spre cer și veДЕI bucuria Domnului Hristos, cel inviat, și a tuturor inginerilor lui, la vederea atâtiorii fii cari se întorc din rătăcirea lor. Bucurăți-vă că ați fost printre cei dintâi și vă rugăți pentru cei alături frați ai vostrui să vă urmeze în grabă, precum noi ne rugăm lui Dumnezeu să păstreze tare și nebună credința voastră, la care văți întors și să ne dea dar, ca pilda dată de voi să fie urmată de toși.

(P.)

Una din cele multe.

In numărul 10 al acestei gazete arătam cum papistaismul înseamnă o nouă prijejdie națională prin faptul că stă în slujba fostei Ungarie și are legături cu frații noștri uniți. La asta, o gazetă dela Blaj mă dăscălește spunând că uniții n'au nimic cu papistașii unguri din Tară.

Acum la asta și eu zic că de fapt poporul unit n'are nimic nici cu papistașii, nici cu Papa dela Roma, pentru că e legat cu tot sufletul de biserica noastră strămoșească. Nici toți preoții și învățații din trecutul Blajului n'au avut aceste legături. Le au însă păstorii de azi ai fraților noștri uniți. Iată o dovadă:

In anul 1919 ne aflam la cursuri de profesorat o mulțime de dascăli și preoți ortodocși și uniți. Era tocmai în vremea când la Tisa se dau lupte cumplite între Români și Unguri. Într'o zi trecând pe lângă biserică ungurilor papistași, iată o grămadă de preoți uniți eșind din acea biserică. Am aflat că ieșeau dela spovedanie.

«Se poate ca să vă spovediți voi la preoții unguri chiar acum când la Tisa Românul și Ungurul se luptă pe viață și pe moarte?» — am întrebat pe unul din ei.

«E chestie de suflet» îmi răspunde scurt și îndesat cel întrebă. «Cu alte cuvinte, în biserică voastră, voi uniții nu găsiți mântuire» întrebă și mai respicat. La asta cel întrebă, nu mi-a mai dat răspuns...

Și ca să vază oricine și să judece de ce nu ne place nouă de această apropiere a fraților noștri greco-catolici de papistași, iată dăm mai jos câteva rânduri din: cea mai nouă pastorală a papistașilor

pe care a dat-o poporului, vrednicul urmaș

al lui Glattfelder din Timișoara. Asculați Românilor:

«Preoții și poporul nostru 800 de ani au trăit în această dieceză, iar acum această fară sfântă (adecă Ungaria) se rupe încet, încet, frații noștri se despart zi de zi și după toate ni s'a luat și păstorul nostru, bunul tată (adecă Glattfelder) silit fiind să-și părăsească scaunul... Lupii flământi (adecă noi), inimicii religiei și a preoților catolice, atacă turma (auzi acil) Nu vă temeți însă (adecă nu vă lăsați). La atacul dușmanilor să răspundeți prinț'un front unic de luptă (adecă nici mai mult, nici mai puțin decât: răsculați-vă!)

Tocmai pe când să închid aceste rânduri, cetesc o gazetă din Blaj («Unirea») care se ridică cu protest, dar nu împotriva obrăznicilor lui Glattfelder et. Comp., ci împotriva acelor cari, vezi Doamne, ceară «să depărteze» pe frații noștri greco-catolici de papistași.

Oare bine-i aşa, Dle I. Târnava?

A. Potcoavă.

Ce mai e nou în politică?

Liniște în politică. Acum de sărbătorile Paștilor, sfatul țării a luat vacanță. Deputații s-au împrăștiat pe la casele lor și odată cu despărțirea lor s'a făcut liniște și în politică. Acum după sărbători sfatul țării iar se va deschide și va desbată mai departe legi noi, între cari e și Reforma administrativă, o lege de mare însemnatate care va orândui din nou afacerile de conducere a comunelor, plaselor și județelor. Va ajunge la rând și legea votului universal și alte legi.

Ce face opoziția? În vremea din urmă opoziția iar se retrăse din casa țării, dar acum unii sunt de părere să intre iar în sfatul țării și să ducă acolo lupta de restaurare a guvernului. Alianța partidului național cu cel țărănesc va duce mai departe luptă împotriva guvernului și în afară de parlament, cu adunări de protestare.

Cine va veni după liberali? Cam de toamnă, după ce se vor vota legile mai însemnate, (sau poate și mai curând) liberalii se vor retrage și după ei va urma la cărmă ori N. Iorga, ori generalul Averescu. Ieșirea cea mai bună din hărțuelile politice de azi, ar fi să ia cărma guvernării marelui nostru dascăl N. Iorga, care s'ar bucura mai mult de increderea poporului pentru luminarea și deșteptarea căruia a muncit și muncește mai mult ca oricine.

Știri din țară.

Cum umblă vremea. De unde vine frigul?

În toată țara a fost vremea rece, ba a fost chiar frig și îngheț acum de vreo 2 săptămâni. În unele părți a și nins și în tinutul Prahovei zăpada a ajuns și până la jumătate metru. Frigul neașteptat a cauzat mari pagube mai ales în pomărit. Pe șesul Dunării frigul a aflat pomii înflorî și așa a nimicit cu totul recolta de poame. Au suferit în părțile Aradului și viile. Sămănăturile de primăvară au suferit cu aceea că s'a intrerupt aratul. Din Călărași vine știre că pe acolo au suferit și sămănăturile de toamnă și oierii au multă pagubă din pricina că miei se prăpădesc în urma frigului prea mare.

Știința care se ocupă cu umblarea vremii (meteorologia) spune că pricina frigului ce a dat peste noi acum este aceea că dela polul nordic s'au pornit munți înregi de ghiță. Marea dintre Europa și America (Oceanul Atlantic) e plin de astfel de munți de ghiță pe cari vânturile cele calde nu-i pot topi decât încet, încet și astăzi pricina că s'a răcit clima (vremea) din toată Europa. Vremea de acum a mai băntuit la anul 1880 și atunci iar a fost răcită de astfel de munți de ghiță.

Expoziție de vite la București și prin județe.

La toamnă se va face o mare expoziție de animale la București. Se vor expune boi, vaci, oi, porci, paseri de casă, câini (de pază și vânătoare) precum și produsele dela astfel de animale: carne, lână, piei, brânzării, precum și unelte și aparate ce se folosesc în legătură cu economia acestor animale. Astfel de expoziții se vor aranja și prin județe. Economilor li-se vor da premii.

Uniforme noi militare.

Se vor schimba uniformele ce se folosesc acum în armată. Anumit încă nu se știe cum. Coloarea uniformei e vorba să se ia de la armata engleză. Pentru regimentul Mihai Viteazul va fi introdusă căciula dorobanților dela Plevna.

Ce mai e nou în lumea mare?

La 15 Aprilie se ține iar sfat la Lozanna. Acum la 15 Aprilie se deschide iar sfatul de pace dela Lozanna pentru împozirea stărilor tulburate la Răsărit prin răsboiul greco-turc. Acum sunt nădejdi de o îspravă mai bună după ce și America se gândește să ia parte la desbateri și să se amestice în afacerile Europei, (în rândul trecut a stat la sfat numai ca ascultătoare despre ce se vorbește). Si Turcii acum sunt mai puțin răsboinici.

În Bulgaria se fac alegeri de deputați și e mare ferbere după ce comuniștii bolșevicii vreau să plece poporul pe partea lor.

În Ungaria, Horthy, (guvernatorul țării) a voit să se proclame rege cu ajutorul Ungurilor cari se deșteaptă.

În Jugoslavia tot greutăți de înțelegere între Croații din fosta Ungarie și Sârbii din Serbia.

Intre Francezi și Nemți a fost în tinutul Ruhr tulburare împreună cu moarte din pricina că într-o fabrică, muncitorii nemți au atacat pe soldații francezi cu pietri și apă feartă din tevile cazanelor. Soldații la asta au pușcat 6 muncitori.

— Faliment — bancrot — de bani în Germania. Germania stă în pragul falimentului de bani întrucât pe fiecare zi tipărește 60 miliarde de mărci nouă. Astăzi înseamnă că Neamțul își strică cu voia banii ca prin aceasta să păgubească și pe alții cări au Mărci.

Scrisoarea unui plugar năcăjit.

M'am bucurat foarte mult, cînd articoului intitulat «Plugul» în numărul 10 din Lumina Satelor. Prin acest articol Lumina Satelor ne chiamă la muncă și ne dă drept să ne scriem și noi părerea noastră cu minunata piană Plugul.

Dle Redactor, Vă rog să-mi dați voie ca până nu începem a scrie cu plugui, să vă scriu și eu câteva rânduri, ca să le publică în prelungita foaie «Lumina Satelor».

Ne îndemnăți mereu ca să arăm, că se apropie vremea, dar unde să arăm?

În anul 1919 ne-a dat și nouă legea ce se zice a dreptății în arândă forțată unde a fost pământ de pășune la cei îndreptățiti loc de 2—3—4 vite și loc de arat și de fânăt căte 5—9 jugăre, de își era mai mare dragul să veză pe Românașii noștri lucrând în viitoarea lor mosie. Dar la astă marii proprietari s'au năcăjît foc văzând că România lucră în pământul lor și își pășunează vitele și au zis, hai să-i dăm la advocați și ne-au dat la advocați că legea li-a dat drept de răcurs. Si aşa am ajuns în cumpăna de o parte plugarii, de alta boierii, iar cuțitul îl în advocații.

Noi la început am lucrat hodinișii în pământul ce ni s'a dat cu arândă, că ne bizuam în legea ce zicea, că pământul i acelora cari l-au apărat cu sângele lor. Dar în patru ani multe s'au schimbat. Așa și cu pământul, în anul 1921—22 abia au mai avut țărani unde mai scoate căte 2 vite și căte 1—2 jugăre de lucru, acum nu știu până la urmă cum ne va mai umbla, cine știe ce bruma vom mai căpăta. Precum vedem cumpenile se cam clatină și cumpăna Plugarilor s'au ridicat foarte mult și a Marilor proprietari acuș-acuș ajung pe pământ. Apoi comisiile Agricole ne mai bagă vină că noi plugarii nu știm lucra pământul bine ca să aducă atâtă roadă cătă aducia când îl lucrau Boerii, dar să și facă societala fie cine și să judece că cum poate acum aduce roadă pământul ca acum patru ani că de patru ani de zile betul om n'au știut de ce să se mai fină și pământul arândat forțat nu a mai fost gunoit. Așteptă și comisiile agricole până și-or pune și țărani în regulă toate cele și îl vor gunoi și lucra cum știu ei, apoi nu ne vor întrece Boerii, că și pământul lor tot noi plugarii l-am lucrat.

Vărd, la 22 Martie 1923.

Vești bune de prin sate.

Liceu la Pecica-Română.

O deputație de peste 40 cărturari și fruntași din comuna Pecica Română în frunte cu preotul: S. Tămășdan, I. Popescu, Dr. I. Felea; învățătorii: C. Trifu și I. Rațiu; conducătorii plasei: Dr. D. Fazecaș și Dr. Mosin; precum și alții intelectuali ai comunei ca Dr. D. Ghebeles, Dr. A. Novac, L. Holban, Gh. Novac și a mers la București să ceară înființarea unui liceu în comuna Pecica Română, după ce în toată plasa acestei comune nu este nici o școală secundară. Deputația, sosită la București, a cercetat mai întâi pe P. Sfinția Sa Episcopul Roman Ciorgariu, care este fiul acestei comune și i-a cerut sprijinul. Prea Sfinția Sa foarte mult s'a bucurat înțelegând de cererea comunei noastre și a spus vorbe de laudă și de mulțumire conducătorilor din plasa Pecica pentru interesul și dragostea ce o arată față de binele și desternarea poporului. Prea Sfinția Sa fiind bolnav în urma rănilor ce le-a primit cu prilejul mișcării atentat dela Senat), a insărcinat pe secretarul său, Dr. Muntean, să conducă deputația la Ministerul de școale Dr. Anghelușcu, a primit cu bunăvoie deputația și a făgăduit că va cerceta în persoană comuna Pecica și în Septembrie va deschide în această comună un liceu pentru lipurile plasei Pecica.

După întoarcerea din București, cu prilejul unei șezători culturale, Dr. invățător, Constantin Trifua făcut dare de seamă înaintea poporului despre mersul și îsprava deputației trimisă la București. Auzind poporul despre buna îspravă ce s'a făcut la București, a rămas foarte mulțumit.

Un pecican.

Încă unul a intrat în oastea noastră

— împreună cu „toată casa lui”. —

«Onorate dle Redactor! Cu dragoste și mare placere aştept «Lumina Satelor», care putem zice cu adevărat că «Lumina Satelor» este. Lumina soarelui, cu multă dorire o aşteptăm dimineață, aşteptăm și cuvintele d-tră, pe care bunul D-zeu vădă în gând să le scrie și să ni le trimită nouă. Muițam bunul Dzeu, că vă trimis gândul de a scoate această foaie între noi sătenii că foarte mult ne-am intors spre bunul Dzeu, cînd că luare aminte în ea și văzând că toate se asemână cum scrieți d-voastră. Așa te rog dle Redactor să ma primi și pe mine și pe toată casa mea de persoane în oastea d-stră cu Hotărârea din numărul de Anul-nou. Dorim ca bunul Dzeu să ne ajute și să lumineze și pe alții ca căi mai mulți să se lăpede de beție și de sudalma, că acestea

Seleușul-mare, la 15/28 Martie 1923.

Achim Boholț, epitr. I, bis. Seleușul-mare.

Fii bine venit în oastea noastră! Intrarea cu faci între noi «împreună cu toată casa ta», nu aduce aminte de Corneliu sutașul, acel «bărbat» bun și temător de Dzeu» carele a căzut la picioarele apostolilor și a primit evanghelia împreună «cu toată casa lui». (Faptele Apostolilor cap. 10)

Domnul și Măntuitorul nostru Isus Hristos să-ți ajute și să se pogore cu al său dar și binecuvântare în casa ta din care te-ai hotărât să scădalma, beția și alte păcate rele și grele!

Mulțumită publică.

Si de sărbătorile Invierii s'au aflat creștinii buni și milostivi cari s'au pogorât cu daruri de ajutor și de bucurie între orfani noștri. Mulțumim și pe această cale creștinilor din comuna Bogatu (jud. Alba-Inferioară) cari au colectat pentru orfani un dar de 316 ouă, iar cei din comuna Păduț un alt dar de 306 ouă (mulțumim în special printului I. Morariu din Bogatu pentru dragostea râvnă și osteneala ce le-a arătat cu strângere darurilor).

Mulțumim apoi bisericii noastre ortodox din Tălmăcel, credincioșilor ei și preotul care păstrește (Ioan Roman), că ne-au trimis 1 stângă lemn de foc.

S'a aflat și din Sibiu o văduvă (zilera, Obreja, străină de altcum de neamul și legea noastră) care s'a pogorât între orfani cu un dar de 100 ouă și 50 cozonaci. In tot anul, această femeie ce trăiește din lucru mânăilor sale, se pogore la sărbătorile Nașterii și Invierii cu daruri între orfani, cu adevărat ca și văduva din Sarepta donului care-și dă uleiul din ulcior și mâna și făină, dar Dzeu iarăși le sporește. (Si căte ulcioare pline și mese încărcate n-ar putea face așa!) Micuții orfani și pe această cale aduc mulțumirile lor acelora cari au ajutat bucuria lor Paști.

Direcționarea Orfelinatului ortodox

Evanghelia din Dumineca Tomii: despre credință.

se vor ierta lor, și cărora le veți fiinea, vor fi fiinute. Iar Toma, unul din cei doisprezece, care se zice Geamă, nu era cu dânsii când a venit Isus. De au zis lui ceilalți ucenici: am văzut pe Domnul. Iar el le-a zis lor: de nu voiu vedea în mâinile lui semnul cieilor, și de nu voiu pune degetul meu în semnul cieilor, și de nu voiu pune mâna mea în coasta lui, nu voiu crede. Si după opt zile iardăș erau înduntru ucenicii lui și Toma cu dânsii, venită Isus, fiind ușile înciate, și a stătut în mijloc și a zis: pace vouă. Apoi a zis lui Toma; aduți degetul tău încocace și vezi mâinile mele, și adu mâna ta și o pune în coasta mea, și nu fii necredincios, ci credincios. Si a răspuns Toma și a zis lui: Domnul meu și Dumnezeul meu. Zis'a Isus lui: căci m'ai-văzut pe mine, Toma, ai crezut; fericiți cei ce n'au văzut și au crezut. Multe încă și alte semne au făcut Isus înaintea ucenicilor săi, care nu sunt scrise în carteaceastă; Iar acestea s'au scris ca să credeți că Isus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și crezând, viață să aveți întru numele Lui.

(Ioan cap 20, vers 19-31).

Apostolul Toma cu îndoiala lui din evanghelia de Duminecă este pus înaintea noastră ca învățătură, precum zice și cantică bisericească: «pe Toma l-a incredințat pentru mantuirea noastră».

Innvățătura este aceasta: să avem credință tare, sănătoasă și ferită de îndoelile cari o slăbesc. Credința noastră în Dumnezeu și învățările Lui, este temeiul și temelia vieții noastre creștinești. Să ne închipuim că într-o bună dimineață cineva ar putea fura din sufletul nostru credință în Dzeu și în nemurirea sufletului. Oare ce s'ar întâmpla cu noi? S'ar face dintr-o dată noapte cumplită în vîața noastră. Am ajunge în rând cu animalele, să trăim numai pentru mâncare și pentru dobitocheștile poftă. N'am mai răvnă să facem nimic bun și vîața noastră s'ar găta deodată cu a boului din jug, sau cu a calului din ham.

Credința ne leagă pe noi cu Dumnezeu, cu ceriul, cu vîața cealaltă de dincolo de mormânt. Credința este temeiul și temelia vieții noastre creștinești și începutul mantuirii noastre sufletești. Dar nu orice credință este mantuită de suflet, ci numai credința cea bună, cea tare, cea vie și lucrătoare. Ceeace este rădăcina pentru un pom aceea este credința pentru un om. Puterea și sănătatea oricărui pom stă în rădăcinile ce le are. Dacă are rădăcini sănătoase, tari și adânci, pomul este sănătos, face frunze, flori și roade și stă neclintit în fața vînturilor și furtunilor. Dimpotrivă, dacă rădăcinile lui sunt slabe și putrede, — pomul slăbește și el, se usucă

«Deci fiind seară în ziua aceea întru una din Sâmbăte, și ușile fiind înciate, unde erau ucenicii adunați pentru frica Iudeilor, venită Isus și a stătut în mijloc și au zis lor: pace vouă. Si acestea zicând, a arătat lor mâinile și coasta sa. Si s'au bucurat ucenicii văzând pe Domnul. Deci au zis lor Isus iardăș: pace vouă; precum m'a trimis pe mine Tatăl, și eu trimit pe voi. Si acestea zicând, a suflat și a zis lor: luați Duh Sfânt!

Cărora veți ierta păcatele,

Puterea credinții.

«Puțin credinciosule, pentrue te-ai îndoit?»
(Mateiu 14, 31).

Chipul de mai sus arată o întâmplare din vîața apostolilor. O furtună cuprinse corabia în care călătoriau apostolii, când deodată pe la miezul nopții l-au văzut pe Isus umblând peste valuri și apostolii de frică au strigat, «zicând că nălucă este».

«Dar Isus îndată au grădit lor zicând: nu vă temeți, eu sunt. Atunci Petru răspunzând a zis: de ești tu, poruncește-mi să vin la tine pe apă. Iar el i-au zis: vino. Si pogramându-se Petru din corabie, umbra pe apă ca să meargă la Isus. Iar văzând vântul tare, s'a înfricoșat și începând a se afunda, a strigat grăind: «Doamne miluiește-mă». Si îndată Isus tinând mâna, l-a apucat pe dânsul și i-au zis lui: puțin credinciosule, pentrue te-ai îndoit?».. (Mateiu 14, 24-31).

Iată vedeți, până ce a avut credință, apostolul Petru a mers pe valurile marii ca pe uscat, dar îndată ce a început a se îndoie, a început și a se cufunda. Astă înseamnă, cetitorule, că orice valuri s'ar ridica în marea acestei vieți, tu le poți trece și poți trece peste ele până când ai o credință tare, dar te afunzi îndată ce începe a slăbi credința ta. Cetitorule! Uită-te înainte. Hristos stă și înaintea ta ca înaintea lui Petru și te chiamă să mergi la El, trecând peste valurile acestei vieți. Uită-te la El neîncetat, uită-te cu credință tare și nu te teme. Orice valuri și orice vînturi de îspite și patimi și năcăzuri s'ar ridica împotriva ta, tu nu te «înfricoșă». Măntuitorul Hristos este largă tine, îți intinde mâna, te ajută până când îl cauți prin credință și mergi înainte după El.

Măntuitorul Hristos și cu alte prilegiuri a arătat pe tot locul puterea credinței. «Totul este cu puțință celui ce crede» zicea Isus (Marcu 9, 23). «Nu te teme, crede numai» (Marcu 5, 36)... «De veți avea credință și nu vă veți îndoii, veți zice și muntele mută-te și se va muta» (Mateiu 21, 21)... «Credința ta te-a măntuit, mergi în pace»... (Marcu 5, 34). Această credință și astăzi face minuni. Si astăzi «toate sunt cu puțință celui ce crede». Credința cea tare și astăzi tămăduște bolnavi și mută munți. De căteori se întâmplă că doftorii spun de atare bolnav că va muri, și cel bolnav nu moare, ci se tămăduște prin credință. De căteori vîața ridică în față noastră munți întregi de năcăzuri, primejdii și greutăți, și numai credința îl mută din calea noastră.

Dar nu orice credință poate face aceste minuni, ci numai credința cea vie, cea tare, cea încrezătoare, cea ascultătoare și roditoare. Credința cea vie trebuie să te pună în legătură zilnică și neîncetată cu Măntuitorul, cea încrezătoare trebuie să-ți dea încredere că jertfa lui Isus te-a iertat, te a scăpat și măntuit. Credința cea ascultătoare trebuie să te pună în slujba lui Hristos. Să trăești pentru El și să fi stăpânit de el. Credința cea roditoare trebuie să facă din tine pomul cel roditor de roadele faptelor bune.

Cetitorule! Începutul mantuirii tale este credința. Strigă și tu cu boala din evanghelie: «crez Doamne, ajută necredinții mele».

Roadele necredinții.

În gazete cetesc următoarele știri:
Un comerciant din Târgul-Murăș a păgubit într-o afacere 50 de mii Lei și de năcăz a murit numai decât lovit de gută.
Un apotecar din Mișcolț a vândut înainte de astă o parte din moșia lui și acum, după scădere banilor, făcându-și socoata că ar mai fi căpătat, de necaz a bunt • sticla cu otravă și și-a făcut moarte.

Aceste întâmplări ne arată pe acei oameni cari n'au o altă credință și tărie în sufletul lor decât banii și averile. Omul cu credință, poartă cu bărbătie loviturile vieții, dar celce n'are credință se razină în umbră și cade în moarte când îl ajunge întristarea cea trecătoare din această lume. Iată cetitorule, cari sunt roadele necredinții: moarte cea pământească și cea sufletească.

Cetiri și tâlcuiiri din Biblie.

Credința neamurilor...

Chipul de mai sus ne arată pe Israeleni când au trecut cu chivotul prin apele Iordanului.

«Și au zis Iosua către fiili lui Israîl: «Intru aceasta veți cunoaște cumcă Dumnezeu vieștește în mijlocul vostru, că iată chivotul legii Domnului a tot pământul înaintea voastră va trece Iordanul... Si a fost după ce s'a ridicat poporul ca să treacă Iordanul și preoții au ridicat sicriul (chivotul) legii Domnului și au ajuns la apă, apele Iordanului ce curgeau din sus au stătut în loc, grămadindu-se peste olaltă, iar cele ce curgeau din jos, au curs mai departe până ce au scăzut de tot... și poporul și preoții treceră ca pe uscat Iordanul...» (Cartea lui Isus Navi cap 3).

Ce era chivotul legii? Erau cele 10 porunci pe care le-a dat Dumnezeu lui Moise pe muntele Sinai, scrise pe 2 table de piatră. Israelenii au așezat aceste table într-un sicriu de piatră. Aceasta este sicriul, sau chivotul legii. Acest chivot era credința Israelenilor, era tăria și puterea lor. Acest chivot stătea în mijlocul vieții Israelenilor și pe acest chivot îl puneau și îl duceau Israelenii în toate frământările, în toate năcarurile și bucuriile lor. Cu acest chivot au trecut Israelenii prin pustiuri, prin iobăgi, prin ape, prin năcaruri mari, și lupte grele până ce au ajuns în Canaan. Acest chivot, adecă credința și legătura lor cu Dumnezeu a ajutat biruința lor și de aceea David proorocul l-a așezat pe urmă cu mare prăznuire în biserică din Ierusalim.

Așa a fost chivotul legii la Israeleni și să luăm aminte că și noi Români am avut — și avem — un așa chivot al no-

stru. Credința și legea noastră a fost și este chivotul nostru și cu acest chivot am trecut prin iobăgiile străinilor, prin pustiurile suferințelor, prin luptele trecutului, prin apele urgiilor. Toți învățății cari au cercetat trecutul neamurilor, se miră cum a trecut neamul nostru peste atâta veacuri și prin atâta furtuni, și toți într'un glas mărturisesc că pe noi numai credința și legea noastră ne-au trecut prin furtunile vremii și ne-au adus până aci.

Chivotul credinții și legii noastre a fost legătura noastră cu Dumnezeu, a fost tăria, puterea și scăparea noastră în trecut și să luăm aminte că numai el poate fi tăria și puterea noastră și în viitor.

Biblia ne spune că după ce au trecut Israelenii Iordanul, a zis Iosua: «Luati din mijlocul Iordanului 12 pietre și le aduceți cu voi... ca să cunoască toate neamurile pământului, cumcă este tare puterea Domnului și voi să cinstiți pe Domnul Dumnezeul vostru în toată vremea... și veți povesti fiilor voștri că minuni a făcut Domnul cu poporul său...» (Isus Navi cap 4). De prin pustiile și apele suferințelor și furtunilor prin care ne-a trecut Dumnezeu, să luăm și noi Români pietri de credință, de incredere, de mărire și mulțumită lui Dumnezeu. Să ne fie aceste pietri, nu numai de amintire că «minuni a făcut Domnul» și cu noi, ci să le punem și în temelia țării noastre celei nouă. Numai pe aceste pietri de credință vom putea clădi o țară despre care zice evanghelia că: «a căzut ploaie și au venit râurile și au suflat vânturile și s'au pornit asupra ei și n'a căzut, căci era clădită pe piatră» (Mateiu 7, 25).

I. T.

Cum credeau strămoșii noștri.

Ștefan cel Mare, Domnul Moldovei, se afa într-o Duminecă la biserică dimpreună cu toată curtea lui, când deodată se ivi în fuga mare un călăret cu veste că Tătarii au năvălit în Moldova și până la sfârșitul slujbei vor fi în capitala Țării. Ștefan ascultă cu liniște veste și răspunse de tot liniștit: «Dumnezeul neamului nostru ne va apăra de ei... În Dumnezeu mă în-

cred și nu mă tem... Stați aici și vă rugați mai departe lui Dumnezeu...»

Și a stat Ștefan cel Mare dimpreună cu toată curtea lui până la sfârșitul sfintei Liturghii și după aceea a plecat în calea Tătarilor. Dar Dumnezeu cu purtarea lui de grija mersese înaintea lor și băgase ceartă în tabăra Tătarilor, aşa că Ștefan i-a aflat luptându-se întreolală și cumplit bătându-i, i-a alungat din țară.

Dumineca creștinilor.

Dela început, de cum Domnul a coborât pe pământ Evanghelia nouă, ceicei au crezut învățătura și s-au botezat în legea Lui au prăznuit Dumineca ca zi de odihnă și de slujire sufletului, din cele șapte zile ale săptămânei.

Acum mai nou s-au găsit rătăciți, cari cer și vor să ne întoarcem la Sâmbăta Jidovilor, pentru că — spun ei — așa scrie la Biblie, carteza cea sfântă.

Mare rătăcire! Si ea nu poate fi urmată decât de celce cetește și nu înțelege. Adevărat că în Biblie scris este: „Aduți aminte de ziua Sâmbetei să o săfiești pe ea” (Iesire 20, 8). Dar trebuie să te întrebă când și cui s'a poruncit aceasta? Căci poruncile au fost date lui Moise și numai pentru poporul jidovesc. Înainte de el nu s'a cunoscut ziua Sâmbetei, ci numai „ziua a septeah” în care s'a odihnit Dumnezeu ca să se odihnească boul tău și înjugaritorul tău și ca să răsuflă fiul slujnicii tale și nemernicul (Ies. 23, 12). Nicăla alte neamuri ale pământului nu vei găsi urmă de prăznuirea Sâmbetei, fără numai la jidovi în amintirea ieșirilor din Egipt.

Dar tot așa scris este că Sâmbăta a fost dată ca semn numai (Ies. 31, 17) filor lui Israîl și cu toată legea până la Hristos n'a fost decât umbră (Colos. 2, 17); iară acum „trecut-a umbra legii și darul a venit”. Cu venirea Domnului cele preînchipuite în legea veche au fost îndeplinite și învățătura nouă s'a dat nouă.

Isus Hristos n'a ținut Sâmbăta după orânduiala legii vechi și n'a poruncit nicăieri să se țină.

Dimpotrivă ucenicii Lui și credincioșii au prăznuit dela început ziua Duminecii, pentru că în această zi a inviat Domnul scoțându-ne pe noi din Egiptul păcatului după cum spune Evanghelia: „Dacă a trecut Sâmbăta Maria Magdalena și celealte au venit la mormânt... la măncare adâncă, adecă des de dimineață, în cea dintâi zi a săptămânei, Dumineca și au găsit peatra răsturnată de pe mormânt... În această zi s'a arătat mucenicilor Domnul inviat zicându-le „pace vouă” și încredințând și pe Toma, Dumineca s'a pogorât Duhul sfânt în chipul limbilor de foc și de aici și-a luat începutul biserica creștină.

Iar faptele apostolilor ne spun că în ziua Duminecii se adunau credincioșii să frângă pânea în sfânta Liturghie, și tot Dumineca să orânduiau fapte de binefacere ca aceea a strănerii de milă pentru cei din Ierusalim (I. Cor. 16, 2).

Acesta e temeiul sărbătorii noastre în zi de Duminecă. Si ceice vreau să se întoarcă la Sâmbăta numai ispitesc și turbură după nărvul tuturor pocăiților, dar ei își sănu o țin cum scrie la Biblie ci așa cum le vine bine.

Noi nu ne vom amăgi. Si nu ne vom lăsa înselați să credem că milioanele de creștini cari au prăznuit Dumineca dela început până acum, toți au gresit și pocăiții prin țările străine de unde au adus rătăciriile lor.

Domnul care a inviat din morți în această zi de Duminecă luminată, să ne îndrepenteze pe toți și să ne ajute ca să prăznuim totdeauna ziua Duminecii.

(P.)

Un țăran la dispută cu necredincioșii.

Mai mulți domnișori, din cei cari se țin atât de ocoși și sfătoși de nu mai credni în Dumnezeu, vorbeau odată că credința în Hristos te prostește, te umilește și apleacă capul la pământ, te face să pierzi tot farmecul vieții. «Aveți dreptate — răsunse un țăran ce se nimerise în apropiere — că și mie mai năiente fmi plăcea batura și tot cu capul aplecat umbram, acum de când cred în Hristos, iată umbra cu capul ridicat și limpede. Mai înainte aveam un iad în casa mea, dar de când am primit pe Hristos am perduț iad-

certelor și sudalmelor din casa mea. De când cred în Hristos, am pierdut beția, am pierdut cearta, am pierdut zavistia, lăcomia și alte «farmecuri» de ale vieții. Eu sunt foarte mulțumit cu «perdere» mea, dar voi domnișorilor, oare mulțumiți sunteți cu «căștigurile» voastre??

Mișcarea studenților noștri

— frică mare au purtat jidovii la Paști. —

Ca să bage frică în jidovi, cineva a scornit veste că de Paști, studenții plânuiesc o mare părulă împotriva jidovilor. Gazetele jidovești au protestat și jidani toți au tremurat de frică, dar nu s'a întâmplat nimic. Creștinii au ascultat cu lacrimi patimile Mântuitorului și hulele jidovilor și vânzarea lui Iuda, dar nu s'a gândit nime să se scoale împotriva urmașilor lui Iuda pentru că Mântuitorul ne-a lăsat vorbele de pe cruce: «tată, iartă-le lor».

Acum pe după Paști a fost hotărâtă deschiderea Universităților, dar nu sunt semne să se poată începe învățământul pentru că studenții țin cu tărie la «numerus clausus».

Sădăti pomi și punete legume (verdețuri).

Pomăritul este ocupăriunea care cere mai puțină oboseală și aduce cel mai mare folos. Si totuși căci oamenii cu pământ și căte sate întregi le vezi fără pomi și fără poame. Te ia o jale când vezi pe oamenii nostri cumpărând poame din piață, când și ei te ar putea avea dacă ar sădi în fiecare an numai măcar un singur pom. Despre folosul ce-l aduc pomi, amintesc aici o singură pildă. În satul meu din țara Moților, dându și oamenii seama despre foloasele pomăritului, au început încă de mult să sădă pomi și când Dzeu dă roadă, cei cu pomi își dau poamele pe bucate, schimb pe schimb cu ferdele. Așa că cine are pomi și poame are bucate. Iată o plăgărie nouă, care aduce pâne și acelor cari n'au pământ să scoată pâne din el.

Și mai de jale este apoi lucrul cu legumele. Este cu adevărat o rușine pe noi să cumpărăm ceapă, usuroiu și crestaveți dela oraș în vremea ce împrejurimile de pe lângă casa noastră sunt pline de cucute brusuri și polomidă. Bulgarii scot milioane din pământul țării noastre cu verdețurile.

Iată tot atâtea adevăruri și mustrări cari ne strigă: sădăti Românilor pomi și punete legume.

ECONOMIE.

Asigurarea viteelor.

Asigurările contra pagubelor în vite sunt de cele mai mari foloase. Putea celor mai mulți economi sunt vitele și nimica nu-l poate slabi așa tare pe plugar ca pagubele de vite. În Vechiul Regat nu este cunoscută asigurarea viteelor, la noi în Ardeal este cunoscută întrucât statul ungur avea la Peșta chiar și o asigurare de stat contra pagubelor de vite. Însă noi Români ardeleni, și cu asigurările de vite ne-am ferit de Peșta și am căutat să ne facem noi în sine un fel de asigurări. Așa s'a pornit mișcarea dela Orăștie în frunte cu dl Vasile C. Osvadă (azi director la «Banca Agrară»). Mișcarea a fost bine primită de popor și se făcuse o centrală la Hunedoara și agen-

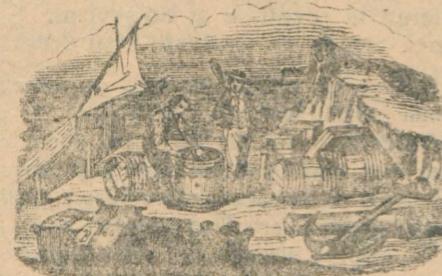
turi prin unele comune. Dar după ce a venit războul și alte împrejurări, începutul făcut a rămas pe nimică.

Acum la Orăștie iar s'a pornit o mișcare pentru asigurarea viteelor. A pornit-o și de data astă părintele I. Moța cu gazeta d-sale *Libertatea*. La Orăștie, plugarii au un Club (sfat) al lor și din încredințarea acestui Club, părintele I. Moța a chemat la adunare pe plugarii din Orăștie în ziua a 3-a de Paști ca să facă această însoțire de asigurare,

Insoțiri pentru asigurarea contra pagubelor de vite se pot face și pe alte locuri așa că oamenii din 2, 3 comune (sau chiar o singură comună mai mare) se strâng la olaltă și își asigură vitele cu anumite sume. La înscrisie trebuie o taxă de membru și după fiecare pagubă se aruncă un fel de arunc pe membri. Cei cari ar dori să facă astfel de asigurări, să se adreseze pentru informații mai amănunțite părintelui Moța dela Orăștie, de unde poate că și statute vor putea primi.

Ar fi de dorit ca însuși Statul să ia în mână această afacere, care-i de mare însemnatate pentru economii nostri.

Cum umblă târgurile și negoțele.

Târgurile din săptămâna aceasta
(după calendarul nou):

15 Aprilie: Buziaș (jud. Timiș), Copșa-mică, Nadeșul-săsesc, Oclandul-Homorodului în 16. Gherla, Pâncota în 17. Iacobeni (jud. Târnava Mare), Șinca-veche în 18. Bandul de câmpie, Cazon, Dicio-Sânmartin, Ditro, Iara de Jos, Ileni, Orșova, Teaca, Voiteg în 19. Covasna, Ilăanda-mare în 20. Cacova (jud. Caraș Severin), Cernat, Ciuc, Sânmartin, Sibiu în 21. Cristur, Lugoj, Lupșa, Murăș-Ludoș, Rodna veche.

Prețul hrănurilor la București. Carnea de vacă se vinde cu 18–20 Lei kilogramul, cea de vițel cu 26 Lei, cea de porc cu 38 Lei, cea de miel cu 40 Lei. Unsoarea cu 60 Lei. Oul cu 1 L. 50 B. cele stricate și cu 2 Lei bucata cele proaspate. Untul cu 100 Lei, brânza de Brăila 24–50 Lei, cea de burduf cu 30–32 L. kilogramul. Ceapa cu 2,50–3 Lei, cartofii 3 Lei, merele cu 16–20 Lei, fasolea 12–16 Lei, malaiul 5–7 Lei kilogramul.

Expoziție de vite și târg de primăvară la Sibiu. În 28 Aprilie st. n. se ține aici la Sibiu o expoziție împreună cu târg de vite de prăsilă. La acest târg se vor putea aduce pentru premiare vite cornute, cai, porci și oi.

Prețul (valuta) banilor a stat în săptămâna trecută așa:

1 dolar american	cu Lei	215—
1 franc francez	" "	13—
1 dinar sărbesc	" "	1·90
1 coroană cehă	" "	6·22
100 mărci nemțesti.	" "	1—
100 coroane ungurești	" "	5—

FEL DE FEL.

A murit de blăstăm descoperitorul din Egipt.

Am scris și noi la gazetă despre săpaturile din Egipt, cum au aflat învățății mormântul unui împărat, faraon, de acum 3000 de ani. Descoperitorul acestui mormânt a fost Lordul Carnorvon din Anglia și toată lumea a rămas uimită de bogățile ce s'au aflat în cripta aceea. Dar ce s'a întâmplat? Mai săptămâni trecute pe lordul l-a mușcat o muscă și din această mușcătură s'a îmbolnăvit și a murit așa ca din senin. Nevasta lui cu cei mai vestiți doctori au alergat din Londra la Egipt cu aeroplano (în 5 zile) să tămașuiască pe Lordul și nimic n'au putut ajuta. Acum Egiptenii așa zic că pe Lordul l-a omorât blăstămul împăratului tulburat în hodina

lui, căci pe sicriul împăratului este scris un blăstăm care zice: «blăstămat să fie oricine va vrea să mi spargă mormântul și cu moarte neașteptată să moară». La astă învățății cu toată învățătura lor dau din umere și nu pot zice nimică. Ba acum se află că și alții descoperitori de felul lui Carnorvon au pătit tot așa, adecă au murit de blăstăm lăsat de cei morți cu limbă de moarte. Locuitorii din Egipt i-au spus și lui Carnorvon să ia aminte că o pășește. Dar învățății au râs de povestea «blăstămurilor». Iată însă că acum știința a rămas încă odată de rușine în fața unor puteri pe cari ea nu le știe.

Să mai și rădem.

Să vadă lumea!

Sta Țiganul cu calul în târg. S'apropie niște cumpărători și-l întrebă:

— De vânzare ți-i harmăsarul? — De vânzare.

- Da trage bine la teleagă? — Nu!
- Da la călărie merge? — Nu!
- Da la arie, la treer merge? — Nu!
- Păi atunci, de ce l-a mai adus la târg?
- De ce? Apcă să vadă lumea cu ce-mi mânânc eu zilele și cu ce mă chinuesc!

Știrile săptămânei.

„Din ce dău mai mult, Dumnezeu îmi dă mai mult“. Un om de lângă Peșta (Zokor Adolf din Zemplén récsé) a intrat în viață ca inaș de cojocar, a mers apoi la America unde a avut hârnicie și noroc să ajungă mare bogătan. Dar iată ce face acest îmbogățit cu banii: din prilejul căsătoriei sale, în loc de ospăt, a adoptat 12 orfani. În săptămâniile trecute s'a gândit să mai vie odată în satul lui. Din acest prilej a dat slujbașilor dela trenul care l-a dus din Peșta până acasă 50 de mii coroane pentru fondul lor de penziuni. Ajuns în sat a împărțit 68 de milioane pentru lipsurile satului, pentru biserică, școală, orfani, văduve, săraci. Pe toate fețele satului le-a înzestrat cu câte 200 dolari.

Un om l-a întrebat de ce împarte atâtă ajutor, la ceeace bogatul a răspuns: «din cel dântai dolar ce l-am căștigat, am dat și altora lipsiți și de atunci am băgat de seamă că din ce dău mai mult, Dumnezeu îmi dă mai mult». Cel ce are urechi de auzit și bani de încuiat cu 10 lăcăte, să audă și să înțeleagă!

Se scumpește trenul. Cu 1 Maiu se scumpește trenul de persoane cam cu 30 la sută, iar cel pentru transportul mărfurilor cam cu 50 la sută.

Crăjmele de aici au stat deschise în ziua de Paști. Aproape toate crăjmele din Sibiu au stat deschise și în ziua de Paști. În unele s'a cântat și s'a jucat (în una am auzit că a fost și bătaie). Noi așa știm că în toate comunele județului Sibiu sunt inchise crăjmele în Dumineci și sărbători, și pe căt știm noi, orașul Sibiu se află în județul Sibiu, ba e chiar capitala județului. Atunci de ce la sate se cere respectarea ordinului, iar aici în capitală crăjmele stau deschise și în ziua de Paști??

Un nou schimb de coroane. Senatori și deputații din Ardeal au înaintat rugare la guvern să se îngăduie un schimb nou de coroane pentru toți aceia cari vor putea dovedi cu dovezi bine întemeiate că nu și-au putut schimba la vremea sa coroanele.

La Constantinopol s'au oprit beuturile. Guvernul Turcilor a dat de știre tuturor crăjmelor și căfanelor din Constantinopol că nu mai îngăduie un schimb nou de beuturi îmbătătoare și oricine va fi aflat în stare de beție, va căpăta 30 de bâte, fie cel beat, turc ori creștin. Iacă ne întrec până și păgânii de Turci!

Carnea de miel ie staverită aici în Sibiu cu 20—22 Lei kilogramul, iar cea de vițel cu 16—18 Lei. Dar cu acest preț pușini au ajuns să mânânce miel la Paști, că negustorii au strâns 700 de mici și i-au dus la București unde se plătește cu 30—40 Lei kilogramul.

Două întâmplări din două sate. Într-un sat din Ardeal, oamenii au ieșit, bărbați, femei, copii și și-au cuprins moșia ce nu li-se mai împarte odată. Într-alt sat din Vechiul Regat a fost bătaie între oamenii din sat cu cei din satul vecin pentru că nici acum nu-s regulate afacerile cu pășunaturile.

Românul nostru este din firea lui țitor la lege și ordine, și nu orice lucru îl scoate din țătinile lui. Cele 2 întâmplări sunt o chemare pentru stăpânirea noastră să se pogoare cu mai multă grige în mijlocul satelor și să grăbească cu Reforma Agrară.

Bogăția de petrol din pământul țării noastre e prețuită de învățăți cu 500 miliarde Lei.

Din isprăvile de Paști ale rachiului. Un Ungur (Báránka Lajos) dintr-o comună de lângă Târgu-Mureș a ținut să se îmbete una bună de bucuria Paștilor și mergând dela crăimă beat acasă, s-a apucat la ceartă cu muierea și luând un cuțit a omorât-o.

Tot în această comună, la Paștile noastre, un Român (Todor Pantea) a căutat să dovedească și el ce minuni poate face diavolul cu ajutorul rachiului. Ducându-se omul noaptea, a doua zi de Paști, dela crăimă beat acasă, a sculat din somn pe tatăl lui și a cerut să i dea vin din pivniță să bea. Când tată-so în loc de vin a început să-i dea musturare, a scos revolverul și a pușcat în bătrânul lui tată, răindu-l foarte grav. Tată cum strică satana cu beururile lui sărbătorile Domnului!

Cei cari au comandat Biblia dela redacția noastră să fie cu răbdare căci s'a dat la legat și se va trimite în zilele aceste. (Biblia nelegată nu se poate folosi căci toată se desface).

Spălătorie de bani în America. Banii de hărtie, sau mai bine zis zdrențele astea de hărtie, poartă cu ele și multă murdărie, și de aceea o firmă din America s'a gândit una și bună: să facă o spălătorie de bani. Cum dolarii din America sunt făcuți din mătasă și sufer apă, firma s'a apucat și spală dolarii oamenilor pentru o anumită taxă și li calcă și împătură frumos.

„La plăcinte înainte, la războiu înapoi“, aşa s'a purtat jidovii în vremea războiului. Spre pildă s'a făcut socoata că în Vechiul Regat tot al 10-lea om a fost chemat la războiu. Din cele 7 milioane de Români, s'a și dus 750 de mii de soldați, dar din cele 400 de mii de Jidovi ce erau în țară, abia s'a aflat să cătănească 16 mii, în loc de 40 de mii. Si și dintre acești 16 mii, 6 mii și-au găsit loc prin căncălării, aşa că abia 10 mii au ajuns la front și acolo s'a purtat atât de brav că 500 din ei au fost judecați la moarte pentru spionaj și vânzarea țării la dujmani, iar alții mulți n'au putut fi descoperiți.

Si-apoi să mai zică cineva că studenții n'au drept cu lupta lor.

Ce fel de cătrânuri beau oamenii? Poliția din Cluj a făcut o razie (cerchetare fără de veste) prin pivnițele negustorilor de vinuri. Si știi ce a aflat? A aflat că toate vinurile și beuturile sunt false, adecă făcute din fel și fel de esență și cătrânuri. Cu astfel de beuturi își strică oamenii mintea și își beau osteneala și munca.

Jidovii ne cuprind gazetăria. Aproape toată gazetăria din Țara noastră se află în mâinile jidovilor. Iată o pildă. Redactorii gazetei «Aurora» din București sunt următorii: M. Mendel, B. Rosenberg, N. Markus, Schoimer, Gelifter, Al. Hurtip, Kronberg, H. Pichman... Si ca să fie rușinea deplină, amintim că foaia «Aurora» este organul partidului «țărănesc» român și în fiecare număr din această gazetă jidanii versă otrăvă și indemn la revoluție și bolșevism. Si să mai zică cineva că studenții n'au dreptate!

S'a prea sporit tâlharii. În măcelăria harnicului român de aici, P. Mânzat, se prezintă Mercuri înainte de Paști un domn care oferează spre vânzare 40 de porci și pedeasupra se recomandă ca bărbat cu «mare trecere politică» în Vechiul Regat. Oferta fiind destul de bună, măcelarul P. Mânzat pleacă cu domnul respectiv să vadă și să cumpere porcii. Ajuns cu trenul la Piatra-Olt, domnul spune că trebuie să mai meargă pe jos încă un drum de 2 kilometri până în satul unde-s porcii. La jumătatea drumului, domnul scoate pe furiș revolverul din buzunar și îl sloboade în capul măcelarului. Îi fură apoi banii, ceasul și tot ce avea de preț. Măcelarul Mânzat a scăpat cu viață numai mulțumită faptului că la prima pușcătură care nu era mortală, s'a făcut mort și cu această apucătură a incredințat și pe pungaș de moartea lui.

Aici pe la noi nu s'au mai pomenit astfel de pungășii și stăpânirea noastră ar trebui să ia măsuri mai aspre față de prea mulții pungași din Vechiul Regat. Pentru stăpânirea hoților trebuia stăpânirea să lase chiar și pedeapsa cu moarte pe o vreme oarecare, altcum astfel de lucruri îngreiază foarte mult unificarea noastră sufletească.

OLTOI DE MĂR

se află spre vânzare la Nicol. Soră

Băroiu, Săliște (jud. Sibiu). Oltoile sunt în grădină puse în pământ și bine desvoltate.

(52) 1—2

Cumpăr

tot felul de lucruri găsite în pământ cu inerările săpatului și grăpatului etc., ca bani vechi (co-mori), lucruri de aur, argint, aramă, precum și petri scrise, ciocane de piatră și bronz.

Nu aruncă nimică! Adueți tot ce găsiți la adresa:

IOAN CANDREA

furnizorul Curții Regale Române

Sibiu, strada Regina Maria 41.

„LUMINA SATELOR“ ieșe acum în 9800 de exemplare

și acum după ce a ajuns să fie răspândită și cunoscută în toată România intregită, este una din cele mai potrivite gaze și pentru reclame și anunțuri

pe care le publicăm cu taxe moderate. Rugăm și pe onorabile primării să ne ajute cu publicațiunile lor. Intrucât ni se vor spori anunțurile, vom putea scoate gazeta în 8 pag.

INSOȚIREA DE CREDIT DIN DRIDIF.

Convocare.

Onorații membri ai Insoțirei de credit din Dridif, prin aceasta se convoacă la

a XIII-a adunare generală ordinată

care se va țineă în ziua de 13 Maiu 1923, orele 2 p. m., în localul Insoțirei pe lângă șurmatărea

ORDINE DE ZI:

1. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghiere referitor la Bilanțul anului 1922 și darea absolutorului.
2. Distribuirea venitului curat de 1844·50 L.
3. Alegerea alor 3 membri în direcțiune pe un period de 4 ani, 2 eșipi în baza §-lui 9 din Statute și 1 în locul fostului președinte depărtat din comună.
4. Alegerea alor 3 membri în comitetul de supraveghiere pe un period de 3 ani în locul celor eșipi conform §-lui 16 din Statute.
5. Alegerea unui contabil pe un period de 4 ani în locul fostului contabil, care conform §-lui 24 din statute și a dat abdicarea.
6. Alegerea unui cassar pe un period de 4 ani, conform §-lui 24 din Statute.
7. Eventuale propunerile.

Dridif, la 10 Aprilie 1923.

(49) 1—1

Direcțiunea.

Activa. Bilanț încheiat cu 31 Decembrie 1922.

	Lei b.	Lei b.
Cassa în numerar	69,773·32	
Depuneri proprii	70,223·03	
Efecte :		
a) Oblig. din împrumutul național	2,500—	
b) Oblig. din împrumutul de războiu	100—	
c) Acțiuni la cooperativa de consum	200—	
d) Acțiuni la banca Furnală	500—	3,300—
Imprumuturi cambiale și hipotecare	140,378—	
	283,674 35	
		283,674 35

Debit.

	Lei b.
Interese la depuneri spre fructificare și fond de rezervă	13,960·89
10% dare restantă după interese la depuneri spre fructificare	1,396·08
Spese de administrare	1,219—
Salare	700—
Chirie	100—
Dare comună și comit.	950—
2% dare restantă după int. la depuneri	279·21
1% dare restantă după cifra afacerilor	209·59
Diferență de curs la efecte	488·80
Venit curat	1,844·50
	20,959·27

Contul Profit și Perdere.

	Lei b.
Interese după împrumuturi	10,526·20
Interese după depuneri proprii	10,308·07
Interese după oblig. de stat	125—
	20,959·27

Dridif, la 31 Decembrie 1922.
 Pentru contab.: N. Opris m. p. DIRECȚIUNEA : L. Dragoș m. p., cassar.
 L. Dragoș m. p., președinte. D. Opris m. p. G. Dragoș m. p. Dumitru Opris m. p.
 Subsemnatul comitet de supraveghiere am examinat contul prezent și l-am aflat în ordine și consonanță cu registrele societății.
 I. Opris m. p., preș. Samson Streza m. p. I. Sass m. p. I. T. Opris m. p. L. Lungociu m. p. I. Gorun m. p.

Tiparul tipografiei arhidiecezane în Sibiu.